

nødvendig skal være stet, forinden man kan komme til ordentlig at tage fat paa de andre Ting. I det jeg altsaa skal afvente den ærede Ministers Udtalelser om disse Spørgsmaal, gaar jeg nu over til de næste Forslag paa § 27. Det første af disse er Regjeringsforslaget om et Reservereleie for Dampfærger i Nyborg. Dette Forslag staar i Forbindelse med Overveielser, man har ment burde først anstilles om Hensigtsmæssigheden eller Rigtigheden af at etablere en Dampfærgehavn ved Knudshoved. Der- som en saadan nemlig skulde vise sig at være hensigtsmæssig, vilde det være overflødigt at have en Dampfærgehavn i Nyborg, og forinden man tager Bestemmelse om denne Dampfærgehavn i Nyborg, bør dette Spørgsmaal afgjøres. I Stedet for at optage Spørgsmaalet om Dampfærgehavnen i Nyborg, er det Meningen, at man burde tage Spørgsmaalet op om Flytningen af Nyborg Station, der for et Par Aar siden, eller maaske var det i Fjor, var Gjenstand for Forhandling paa Finansloven. Efter de Oplysninger, vi have faaet, vilde det vistnok være rigtigt nu at tage Spørgsmaalet om Flytningen af Nyborg Station op, saa at den kunde blive lagt paa det Sted omtrent, som blev foreslaaet for et Par Aar siden, nemlig for Endepunktet af den Jernbanelinie, der skulde gaa fra Knudshoved til Nyborg. Der har været forhandlet derom med den ærede Minister, og Udvalget forventer, at der vil blive stillet Ændringsforslag om Nyborg Stations Gjenoptagelse paa Finansloven til 3die Behandling. Forslaget under Nr. 227, der gaar ud paa at ned sætte Bevillingen til Statsbanernes rullende Materiel, er begrundet ved, at man har ment under de nuværende Forhold at kunne nøies med et noget ringere Antal Personvogne, og Forslaget gaa derfor ud paa at ned sætte Bevillingen til Personvogne med Halvdelen. Dermed staar i Forbindelse Spørgsmaalet om, hvilke Personvogne der skulde anstafes, og der har ogsaa været ført Forhandlinger med Ministeren derom, idet man har anset det for ønskeligt at komme bort fra de mange første Klasses Personvagoner paa nogle af Ruterne, da det har vist sig, at de i Reglen kjøre tomme. Jeg sigter herved særlig til de vestjydske Jernbanerouter og til enkelte Lokalbåner andre

Steder i Landet, her paa Sjælland og ogsaa i Jylland, men det er jo en Selvfølge, at de store Hovedrouter, de Router der sætte Landet i Forbindelse med Udlandet, og de der tilveiebringe Forbindelsen mellem Landsdelene indbyrdes, maa være forsynede med et tilstrækkeligt Antal af første Klasses Vogne. I Forbindelse med dette Vognspørgsmaal staar et lille Samraad, som findes omtalt i Betænkningen, hvorved forskellige mindre Foranstaltninger ere blevne forhandlede med Ministeren, og jeg kan gjerne sige, at dermed staar ogsaa et andet Spørgsmaal i Forbindelse, nemlig et Spørgsmaal, som har været reist i Udvalget om Muliggjørelsen af, at der kunde blive en lettere Afgang for Passagerer til imod høiere Betaling f. Ex. at faae mindre Rupeer til Raadighed end den nu bestaaende. Forholdet er nu det, at de, der ønske at være uforstyrrede paa en Jærnbanelinje, pleie imod en Dufør at kunne opnaa det, og navnlig er det ikke vanskeligt, naar man har taget første Klasses Billet. Det er jo i og for sig ikke noget strafbart, men nogen overordentlig Ulykke for Loven kan man jo heller ikke paastaa, at det er, og det vilde vistnok være heldigt, om denne Behagelighed saaledes som i Udlandet kunde opnaas for Betaling i Følge bestemte Regler, altsaa blive som en reguleret Ret. Det vilde jo kunne naaes enten ved at etablere mindre Rupeer eller ved at dele paa langs eller paa tværs de nuværende Rupeer — Altsammen tekniske Spørgsmaal, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Paa denne Maade kunde ogsaa de Folk, der reise paa andre end første Klasses Billetter, mod ekstraordinær Betaling faae en Lettelse, der under mange Forhold kan være en stor Behagelighed, og som altsaa vilde være i Trafikkens og selve Banernes Interesse. Det vilde medføre en forøget Indtægt for Statskassen, medens det nuværende Forhold kun medfører en forøget Indtægt for Konduktørerne paa de Steder i Landet, hvor Konduktørerne ere berettigede til at bruge denne Fremgangsmaade. (Indenrigsministeren: Det ere de Intetsteds!) Ja, jeg tvivler ikke om, at efter den strenge Ret maa de ikke gjøre det, men den ærede Minister vil vistnok ikke lægge Skjul paa, at det dog sker efter den gjældende milde Praxis, og det vil vel heller